Un triomf tan poc lluït com necessari (2-1)

Els gols de Bernardo i Bárcenas en les úniques rematades a porta del partit donen la victòria al Girona contra el cuer Castelló

Ni va ser una victòria brillant ni el partit del Girona va ser espectacular. Més aviat al contrari. Els de Francisco tampoc van oferir detalls d'equip que hagi de posar la directa cap a les posicions nobles de la classificació. Tanmateix, sí que van exhibir una qualitat enyorada durant moltes jornades i que, al cap i a la fi, és determinant en futbol: l'efectivitat. El Girona en va fer prou ambdues rematades a porteria durant els noranta minuts per batre el Castelló i sumar tres punts que mantenen viu encara en la lluita per atrapar els llocs de play-off. Una victòria contra el cuer, en un partit lleig i ensopit, que havia de ser plàcida però que es va complicar als minuts finals. No hi ha partit còmode per al Girona aquesta temporada i el gol de Señé a sis minuts per al final va fer entrar, només una mica la por al cos, als gironins. Al final però, el Castelló va demostrar per què és el cuer i no va fregar un empat que hauria estat traumàtic pels de Francisco. Calia guanyar com fos i el Girona ho va fer. Ara, per aspirar al play-off amb garanties, l'equip necessitarà fer força més del que va mostrar ahir.

No va fer la sensació que el Girona entrés al partit amb la necessitat imperiosa de guanyar-lo. Els de Francisco van sortir adormits i van veure com el Castelló els clavava el primer avís només començar amb un cacau des de fora l'àrea de César Díaz, que Juan Carlos va desviar a córner. La pilota durava ben poc als gironins, que es veien superats per una intensitat molt superior dels visitants. L'endormiscamenta del Girona va durar ben bé mitja hora fins que gairebé sense saber com, va despertar de cop de la manera més inesperada. Va ser en un acció d'estratègia a la sortida d'un servei des de la cantonada, tret per Gumbau, que Bernardo va rematar inapel·lablement al fons de la xarxa. El primer gol de la temporada de córner donava avantatge a un Girona, gris fins aleshores, que veia com se li encarava el partit.

{C}

Malgrat estar amb avantatge, el Gironani tenia el partit controlat ni havia fet més mèrits que el Castellóper dominar el marcador. De fet, el gol no va minvar els ànims dels de La Plana, que van continuar buscant entrar per les bandes, sobretot mitjançant Jorge Fernández. En una internada de l'extrem, la pilota va passejar-se per dins l'àrea petita sense trobar rematador i, al segon pal Moyano va rematar fora a l'exterior de la xarxa. El Girona no tenia el joc ni la fluïdesa d'altres diesperò, per contra, tenia una cosa molt millor, contundència. Amb ben poca cosa en van fer prou els de Francisco per ampliar l'avantatge. Gumbau es va treure de la màniga una gran assistència -la segona del partit- dins l'àrea per a Bárcenas que, entrant des del darrere, va afusellar Whalley. Era la primera aparició encertada del panameny al partit. El punch ofensiu dels gironins es veia acompanyat per una feblesa defensiva esgarrifosa dels castellonencs, molt tous en els dos gols. Millor impossible.

El Girona tenia el partit coll avall. Mancava només no badar i rematar-lo a la segona part. El Castelló cercava tímidament ficar-se al partit i ho va intentar amb un xut de falta de César Díaz fora per poc i un parell de pilotes a l'àrea sense conseqüències. Mentrestant, el Girona no aconseguia acabar de tancar el partit. Bárcenas havia tornat a desaparèixer i Stuani [https://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html] i Sylla estaven orfes de pilotes. Tot i això el partit semblava tranquil i controlat pel Girona.

S'arribava als darrers minuts sense que fes la sensació que se li pogués complicar als gironins. Tanmateix, es va tornar a demostrar quel'equip està molt tendre i no acaba de tenir la fiabilitat necessària per ser més amunt a la classificació. Quan ningú -gairebé ni ells mateixos- ja s'ho esperava, el Castelló va trobar el gol en un acció de qualitat dins l'àrea petita que va finalitzar Señé. Ja hi érem pel tros.

Tocava patir. Restaven cinc minuts més l'afegit en què el Girona havia d'aguantar com fos l'avantatge. Tret de les centrades per la dreta de Marc Mateu, el Castelló no va inquietar gens Juan Carlos però les cames dels gironins van tremolar en un partit on no tocava. La figura de Stuani va aparèixer per calmar una mica el neguit en l'afegit. No pas amb un gol sinó en una acció de murri en què va forçar una falta i va esgarrapar uns segons d'allò més valuosos al marcador per acabar assegurant la victòria final. El Castelló va caure al parany i el partit es va morir sense cap ensurt final. Els tres punts es quedaven a Montilivi.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/02/22/triomf-tan-poc-lluit-necessari/1090549.html?utm_source=rss